

Som jag väl är en bland de äldsta nu
levande lärarinnorna, ville jag gärna uppteckna
något jag varit med om, men ej lätt bestämna
vad. Född 1860, tog examen 1881 i Skara.

Åren 1883-1891 anställd vid Lidfors bruk.

Orebro län. Ågaren där då var en f.d. kapten.

En av gamla stammens husbonder, som alltid
hade satta

Varje skolrode skulle, som bekant, då
hålla skollok. Var ambulanda skolan
Lidfors - Bjärtsjöden. Småskolan ena termimen
o folkskolan på andra platsen samma termin.

Lokalerna på båda ställena brist-
fälliga. Vid Lidfors mer o mer trångt, ty
barnantalet växte på den tiden.

Kaptenen fick därför oavbrutet på-
stärningar från inspektören o kyrkoher-
den om att lokalen måste utvidgas.

Infann sig därför en dag i skolan o för-
klarade, att jag skulle skicka hem de,
"som hade fått för sig; de kunde läsa
hemma". När det inte lyckades befallde
han fram dagboken. Genom gick där
barnens namn o hittade cirka 10 som ej hörde
till hans underhavande. Dessa hade han
ingen skyldighet hålla lokal för, varför
de genast borde skickas, så rådde lokalen
ansåg han. Var järnvägens folk, men hörde
till den skolan. Gick således ej.

Måste slutligen göra en ombyggnad, som
nog kunde förtjäna sin egen historia,
ty den blev unik på många vis.

Ombyggnaden verkställdes under sommar-
lov, men ansåg sig gjort så fint, att det

måtte "faska" minst en månad innan värken
lärarinna eller barn fick tillträde.

Glädde jag då inte fått lön, så var ingen
skata skedd om skolan stängts en månad,
men när det så var fallet, måtte lokalfrågan
ordnas. Det tillgick så: "fröken, jag har en
stor symtlig loge. Du står tom nu. Kom så
gå vi öfver på den! Är den inte stor nog?" Ja!
Ljuset blir det om alla lyckor öppnas. Blir
det inte bra dragigt åt barnen om det blir
en regnig ö blåsigt dag?" "Drag" var det värsta,
kaptenen visste. Så var logen ur säkringen.

"Men jag har en arbetarbostad ledig.
Den blir bra! Bänkar i båda rummen.
Fröken får sitta plats i dörren mellan
rummen." (Det var långbankar på den
siden. Locket på hela bänken måtte öpp-
nas om en av de sex barnen glömt sitta
uppe för en penna.) Den nya bostad låg
bält nere vid bruksbacken tillsammans byggd
med flera andra bostäder. Luftväxling
omöjlig. Gården alltid fylld av småbarn
ö mödrar, varför dörren ö det lilla fönstret
där omöjligt kunde hållas öppet under
arbetet. Det andra fönstret åt en bak-
gård, där allt utom frisk luft kom in.

Vi hade nyss fått ny kyrkoherde, så där
var ingen hjälp att få. Ville inte kalla
inspektören, varför jag fann mig i det.

Blev dock bara två veckor. En
äldre skolnäringsbetamot i Hellefors tog den
nya kyrkoherden med till Hellefors ö
förmädde honom stänga ö hemsicka
barnen. Vi fick då tillträde till den
ombyggda skolan.

Efter min tid blev klagan stor

på lokalen i Bjärkbyden som kall. c dragig
Kaptenen erbjöd sig då att låta väva tras
mattar att laggas på golvet i skolsalen.

Mattarna kommo. Lärarinnan mottog
dem med tacksamhet o lade dem i sitt kök,
som ej var mindre "dragigt".

Lindesberg den 27 mars 1942

Anna Persson
f.d. folkskollärarinna